

Szerkesztői üzenet szaktársainknak.

Midőn tisztelt szaktársunk, és lapunk tevékeny munkatársának lelkesült szavait közöljük, fölhasználjuk az alkalmat szaktársainkat fölkérni szellemi közreműködésre.

Az Erdészeti Lapoknak célja egyrészt ugyan terjeszteni szakunk általános elveit, és annak legujabb vívmányait: főleg azonban hazai erdészetünk fejlesztése.

A természet törvényei ugyan azonosak az egész földkerekségén; az okszzerű erdőgazdaság elvei ugyan általában mindenütt egy és ugyanazok maradnak: de tagadhatlan az, hogy kiváltképen a klíma nagyszerű befolyást gyakorol az erdőtenyészetekre. Még a németek is, mint a képünk az erdészet terén, különbséget tesznek az északnémet homoksíkság, a bajor lapály, a havasok gazdasága között. Hazánk északi erdőségeinek viszonyai megegyeznek ugyan sokban némely német erdők viszonyaival: a délvidék azonban egyedül áll, és még Dél-Franciaországgal sem hasonlítható össze, melynek térségein, mint tudjuk olajfák tenyésznek.

Erdőgazdaságunknak tehát önmagából és viszonyaink sajátosságai szerint kell kifejlődnie: e tekintetben kivált alvidéki erdészeinknek jutott a főszerep.

Délmagyarország erdészeti viszonyai még ugyyszólván teljesen ismeretlenek előttünk. Nem ismerjük még tökéletesen honi fanemeinket és azok növekvési viszonyait, nem tudjuk pl. még biztosan: mely tölgynek honosak nálunk; mely fanemek és cserjék diszlenek az alföld homokjában; mely növények alkalmasak leginkább a futóhomok megkötésére; mi történt a homokkötés tekintetében és mily eredménnyel sat. Fakereskedési viszonyainkat is még a homály fátyola borítja, úgy hogy még csak hozzávetőleg azt sem tudjuk megítélni, mely fanemek, mely választékok számíthatnak kivitelre, melyek belföldi piacainkon való eladásra. Sőt fő fapiaczainkról, s azok forgalmáról sem tudunk semmit.

Ime csak pár pontot emeltünk ki, és már is mily roppant horderejű kérdések fekszenek előttünk! És ha még a részletezéshez fognánk! Egyelőre azonban erre nem vállalkozhatunk; koronként azonban föl fogunk tenni ily kérdéseket.

Az Erdészeti Lapok szerkesztősége megtesz mindent, valamint eddig is igyekezett arra, hogy honi erdészeti viszonyainkkal megismertesse a szakközönséget; ám azonban e tekintetben csak akkor fogja a célzt elérhetni, ha az összes szakközönség szellemi pártfogásában részesül.

Igaz ugyan, hogy a szellemi közreműködés alapos szak-képzettséget és kitartó tanulmányozást, észlelést föltételez künn az erdőn, benn az irodában; de nem lehet képzelnünk, hogy erdészeinkben a szakképzettség, kitartás és főleg az akarat hiányzanék. Talán csak abban rejlik e titoknak kulcsa, a mit Petőfi énekelt:

„Ejha, rá érünk arra még!”

Ne tartsunk tehát Pató Pál úrral, de lássunk hozzá a dologhoz mindnyájan, és erdészetünk fölvirul.

Ne gondolják azt t. szaktársaink, hogy csak terjedelmes és jól kiczirkalmazott cikkekkel szolgálhatnak szakunk ügyének: ám keressenek föl ilyenekkel, a kik erre hivatást éreznek magukban, de a legnagyobb résztől csak apró dolgozatokat, és tudósításokat várunk egyes észleletekről, tapasztalatokról. Az ily adatok, kérdések sat. levélalakjában is szívesen láttottak lesznek, és mi majd azokat vagy kidolgozzuk, vagy mint egyszerű adatot közölni fogjuk. Az ily közlemények gyakran érdekes kérdések megvitatására, sőt megvilágítására fognak alkalmat szolgáltatni.

Hogy pedig szaktársaink anyagi érdekét is egybe fűzzük e lapok érdekeivel, tudósítjuk egyszersmind, hogy

Minden önálló, átalános érdekek bíró, és a tudomány színvonalán álló cikkeknek nyomtatott ivét 20 fttal

Az áldozottaknak nyomtatott ivét,

az átdolgozás mérve szerént

5—15 ftal

Minden levelet, amely általános érdeki közleményt, adatot sat tartalmaz 2 ftal. díjazunk.

Ezen levelekre megjegyzendő azonban, hogy: az adatok újak, és a helyiség sajátosságából legyenek merítve, mert különben a tankönyvekből, külföldi folyóiratokból sokkal olcsóbban nyerhetők. Ha e levelek tartalma a lapokban lenyomatik, akkor terjedelméhez, és az átdolgozás mérvéhez képest ivartalma szerént fog díjaztatni.

Fordításokat el nem fogadunk; kitünő, más nyelven irt cikkeket azonban a főntebb jelzett mérvben nyomtatott iv után 15 ftal díjazunk.

Az elfogadott cikkekről, levelekről lapunk boritékján a beküldő által választot jel, álnév, vagy kezdőbetűk alat fogjuk tudósítani az illetőket.

El nem fogadott cikkek semmi szín alatt sem küldetnek vissza.

Az Erdészeti Lapok szerkesztősége.

Néhány szó a kincstári erdők igazgatóságának elkülönítéséről a kincst. bánya-igazgatóságoktól.

„Magyarországon a bányászattól az erdészetet végleg különválasztották, s ez alkalommal a bányászattól a számára fenntartva volt erdőrészeket is elvonták.

Csak addig volt jó a bányászat mint állandó vevője az értékesíthetlen fának, míg más vevőre nem volt kilátás.

Vajha akadna ezentúl jobb vevő a megvetett bányászatnál!”

Ezen sohajok gyászkeretbe vannak foglalva a Bányászati és Kohászati Lapok 4-ik számában.

Nehéz sohajok! Nehéz vádak! A méltatlankodás terhes kifejezései! S kinek fejére hull vissza mind-e gyász? Ki nyújtotta ki gyilkoló